

DROBCI KULTURE

Nenavadni binomi

Mnogi jo imajo za alternativno kulturo, čeprav to ni. Tisto, ki spada v B-ligo predstav o tem, kaj je lepo, estetsko in vredno užitka. Velja namreč za manj umetniško, bolj ljudsko, manj vzvišeno. In manj naporno.

Kultura, ki se res ne gradi in razvija v gledališčih in literarnih krožkih, a postaja vse bolj domača tudi na najvišjih in najbolj svetih krajih resnega družbenega dogajanja. Se še spomnite, kako je levosredinska koalicija Oljke sprejela prihod svojega liderja, takrat še predsednika Evropske komisije, Romana Prodija na domače politično prizorišče na predvolilnem kongresu pred junijskimi evropskimi volitvami? S tipičnim primerkom "alternativne kulture", z Ligabujevo uspešnico *Una vita da mediano*. Torej: tako pomemben (in resen!) politični dogodek je spremljala glasbena podlaga, iztrgana iz "alternativne" pop glasbe. No, ko smo že pri tem: italijanski primer je samo eden od tolikšnih, ko sta se dva na videz nasprotna pola srečala in si podala roke. Še več, obstajajo primeri, ko se ta pola združita in drug drugega poosebljata. Recimo: hollywoodski igralec in predsednik ZDA. Ena oseba, eno samo telo: Ronald Reagan. Ali pa filmski produkciji izposojeni avstrijski mišičnjak in kalifornijski guverner obenem: Arnold Schwarzeneger.

Torej, "alternativna" kultura? Ne, saj smo z njo prežeti. Ampak, je ta kultura neumetniška? Žal se marsikdo večkrat ulovi v past. Svet popularne kulture je večkrat banaliziran v komercialne in oglaševalne namene. Ampak, to je le ena plat zgodbe. Prav v popularni kulturi so se namreč razvili taki pojavi, ki bi jim težko ne

dalje na 8. strani ►►

Andrej Černic

Ambrož Peterlin

Mladi in kultura

Priznam: kar nekajkrat sem si že postavljaj vprašanje, kaj je kultura, kaj je danes sploh "kulturno", kaj je tisto, na kar sem lahko ponosen, čemu lahko zaploskam, nad čimer sem lahko navdušen, da kot Slovenec, kot pripadnik tega naroda pač imam ... "tisto".

Vendar: kaj je "tisto"?

Stvar me je s svojo aktualnostjo morila v šoli, ko se je - kot kak rojstni dan - vsako leto bližal 8. februar in je bilo torej treba nekaj pripraviti za ta naš kulturni praznik.

Veliko smo se pogovarjali s profesorji slovenščine (da, skoraj vedno samo z njimi, kot da bi ta dan pripadal samo njim in bi z drugimi predmeti ne imel nobenega opravka; izjema so bili na nižji srednji šoli profesorji glasbene vzgoje, saj so na prireditvah skoraj vedno na programu tudi glasbene točke!), kaj naj za ta praznik pripravimo. Iskali smo inovativne poti, da ne bi vse skupaj bilo le (dolgočasno) recitiranje Prešernovih poezij. Vsako leto je bilo huje in težje in velikokrat sem se spraševal, kaj nam je tega sploh treba!

Ščasoma sem razumel, da je nujno in potrebno, da naš slovenski praznik ohranjamo in primerno obeležimo zlasti mi, ki živimo v Italiji in smo od naše matične domovine pač ločeni.

Morda mi bo kdo osporaval, češ da meje ni več. Sam pa sem prepričan, da meje so še, sicer ne več stroge kot nekoč, zato pa še hujše, saj so te meje predvsem v glavah!

Kulturo zato pojmujem kot skupek vsega, s čimer se ukvarjamo: to je naše gledališče, naši časopisi, radio, televizija, pevski zbori, slovenska športna društva (ta

dalje na 8. strani ►►

Tudi glasba, ples in narodne noše so del naše kulturne dediščine (Robi Jakomin, 2. nagrada na fotografskem natečaju Mosp-Skk)

STROGO PREPOVEDANO!

STROGO PREP

**Igor Guštinčič, lastnik
lokala Oxis v Križu**

KAKOVOST ZRAKA JE BREZ DVOMA BOLJŠA

Igor Guštinčič

O zakonu proti kajenju se v tem času veliko govori. Večina ljudi se z zakonom strinja, nekaj ljudi je proti, zanimalo pa nas je, kako gledajo na to upravitelji lokalov, katere se zakon neposredno tiče.

Zavrteli smo telefonsko številko Igorja Guštinčiča, lastnika zelo priljubljenega kriškega lokala "Oxis".

➤ **Se strinjate z zakonom, ki prepoveduje kajenje? Kaj mislite o tem?**

Da. Čeprav bi lahko bil v marsičem zakon boljši, je verjetno tudi res, da je treba v Italiji ukrepati proti takim problemom, kot je kajenje v lokalih, drastično in nepopustljivo.

➤ **Se je z novim zakonom kaj spremenilo? Spremenila se je predvsem kakovost zraka v lokalu.**

➤ **Ljudje še vedno tako številčno zahajajo v vaš lokal?**

Ob koncu tedna ne opažam razlik, med tednom pa se je število strank zmanjšalo.

➤ **Ste imeli v zvezi z zakonom težave s strankami? Je kdo v vašem lokalu že dobil globo?**

Ne. Stranke so splošno previdne in gredo pač kadit ven, tako da ni še nihče dobil globe.

➤ **Boste v bodoče uredili prostor za kadilce?**

Ne, ne načrtujem prostora za kadilce, ker so pač pogoji, ki jih predvidevajo za tovrstne prostore, v našem primeru nesprejemljivi.

Metka Šinigoj

**Onkolog dr. Simon Spazzapan
o zakonu proti kajenju**

ZAKON JE DOBER IN NE UVAJA PROHIBICIJE

Simon Spazzapan

Dr. Simon Spazzapan je goriški zdravnik-onkolog, ki je dolgo let bil aktiven član številnih društev v Gorici. Bil je skavtski voditelj, odbojkar in nogometaš, medicinsko fakulteto pa je dokončal v Rimu. Že več let deluje

v svetovno priznanem onkološkem centru CRO v Avianu, poleg tega pa je tudi zdravstveni direktor "hospica" Via di Natale, namenjenega terminalnim bolnikom.

➤ **Simon, kako kot zdravnik in predvsem kot onkolog gledaš na nov zakon o kajenju?**

Na nov zakon gledam izredno pozitivno predvsem zato, ker ščiti zdravje vseh nekadilcev. Poleg tega bo zelo verjetno dolgoročno vplival tudi na nižanje števila kadilcev. Pomembno pa je, da državljani sami razumejo, da ne gre za "prohibicijo", saj je kajenje kot tako še vedno dovoljeno!

➤ **Katere so sploh zdravstvene težave, ki jih povzroča kajenje?**

Kajenje povzroča predvsem razne oblike rakastih obolenj: vpliva na nastanek raka na pljučih, mehurju, v grlu in želodcu. Povzroča pa tudi številne kardiovaskularne in kožne bolezni.

➤ **Je med bolniki v centru CRO velik odstotek rakastih obolenj, vezanih na kajenje?**

Vsaj 80% bolnikov, ki prihajajo k nam, so kadilci!

Znak nad mizico IZVEN lokala v Trstu, na katerem piše, da se zunaj lahko kadil (foto M. Susić)

P. Š.

STROGO PREPOVEDANO!

SE STRINJAŠ Z NOVIM ZAKONOM O KAJENJU?

V Italiji je od 10. januarja 2005 začel veljati nov zakon proti kajenju v vseh javnih zgradbah in lokalih, ki nimajo posebnih prezračenih prostorov. S tem zakonom ministrstvo za zdravstvo si prizadeva zaščititi zdravje vseh državljanov in njihove denarnice. Tistemu, ki se ne bo držal določil tega zakona, grozijo zelo visoke denarni kazni. Kljub protestom mnogih lastnikov gostinskih lokalov je anketa dokazala, da je bil ta zakon prava poteza v obrambo zdravja, zato pogledjmo, kako so se odzvali naši mladi...

► **Anja, 16 let:** Menim, da so ukrepi proti kajenju izredno koristni, saj vedno več ljudi umira za rakastimi obolenji, proti katerim je treba čim prej odločno poseči. Nekadilci imajo pravico do zaščite pred pasivnim dimom; upam, da se bo s tem novim zakonom mnogo ljudi odreklo tej škodljivi razvadi.

► **Kristina, 18 let:** Sem popolnoma za zakon, saj je najboljši zakon v zadnjih letih, čeprav bi moral biti veljaven tudi v oseb-
nih stanovanjih:))

► **Jessica, 17 let:** Kot kadilec se delno strinjam; res je nepravilno, da so tudi tisti, ki ne kadijo, prisiljeni vdihavati cigaretni dim, vendar smo mi kadilci malce prikrajšani, saj nam ponujajo zelo malo prostorov za kajenje. Še najbolj me moti to, da drugi gledajo na nas kot na zločince.

► **Marta, 17 let:** Sem za zakon, posebno zaradi zdravja pasivnih kadilcev. Končno ne bo treba več vdihovati dima v javnih prostorih!

► **Slavica, 20 let:** Sem za zakon predvsem zaradi zdravja in tudi zato, ker so se kadilci vedno ločili od skupine, da bi kadili. Zdaj to končno ne bo več tako pogosto!

► **Karin, 14 let:** Podpiram zakon, ker se mi ne zdi prav, da morajo tudi tisti, ki ne kadijo, biti izpostavljeni pasivnemu kajenju in vdihavati razne strupene kemikalije. Sovražim kajenje, saj v njem ni nič koristnega,

užitek je minimalen in tudi cigarete veliko stanejo. Sedaj pa bodo vsi publi in bari končno snažni in ne več tako zakajeni, saj sem se ob sobotah vračala domov, kot da bi prihajala iz dimnice.

► **Vesna, 20 let:** Zakon ima seveda svoje pozitivne plati, a obenem tudi nekaj negativnih, ker tako so kadilci prisiljeni svojo cigareto pokaditi na odprtem in v zimskem času je to res zoprno, saj se ves premražiš. Dobro bi bilo ugoditi potrebam vseh in uvesti posebne sobe za kadilce, ki ne bi nikakor motile in škodovala nikomur. Vsekakor menim, da je ta zakon pozitiven, saj se je število kadilcev znižalo.

► **Sara, 21 let:** Sem absolutno za zakon, ker res nisem prenašala, da so bili prostori vedno zaadimljeni, ker je to škodovalo zdravju nekadilcev. Pravzaprav sem skušala čim manj zahajati v take prostore. Kadilci bi vedno morali kaditi posebej, v svojih prostorih in ne pred drugimi.

► **Tanja, 18 let:** Sem za zakon. Čakam na to reformo že leta in leta iz mnogih razlogov: zdravja, dima, ki smo ga morali vdihovati v lokalih in restavracijah...

► **Marija, 20 let:** Čeprav sem kadilka, sem za zakon zaradi pasivnih kadilcev. Mislim pa, da je bil zakon preveč drastičen, saj je postal veljaven iznenada.

► **Aljoša, 17 let:** Sem za zakon zaradi zdravja in tudi zato, ker se mi cigarete zdijo predrage.

► **Irena, 18 let:** Strinjam se z zakonom zaradi zdravja pasivnih kadilcev.

► **Marko, 18 let:** Do zakona sem ravnodušen, saj ne kadim. Včasih pa so me res motili duh po tobaku in zakajeni prostori.

Verena Zerjul in Tanja Zorzut

SVETOVNA PRVAKINJA, KI SANJA OLIMPIJSKE IGRE

Kljub majhnosti našega zamejstva in razširjenemu občutku nemoči in podrejenosti ne smemo pozabiti, da so v naših vrstah zrasle svetovno znane osebnosti iz različnih področij človekovega vsakdana. Tokrat smo poklepetali s prijetno, skromno, nasmejana punco, ki jo vsi poznamo po njenih dosežkih v kotalkanju. Nedvomno ste že razumeli za koga gre... Tanja Romano je v zadnjih letih dosegla res vrhunec v svojem športu: narekuje tempo tej elegantni panogi, podira rekorde, navdušuje gledalce, vseeno pa se zaveda, da je ciljev še kar nekaj. Žirije stalno potrjujejo, da so njen poseben slog, moč in izvirnost samo njeni. V naslednjih vrsticah boste lahko razbrali par skrivnosti o Tanjinem življenju in uspehu, zato kar naprej. Poglejte, za kaj gre!

► **Bi nam lahko na kratko predstavila same začetke svoje športne kariere in njen nadaljnji razvoj?**

S kotalkanjem se otroci na Pikelcu začnajo ukvarjati že okoli tretjega leta, sama pa sem se odločila za ta korak le pri šestem, tako da sem bila zamudnica. Kot vsi malčki me je želja po igri pognala v kotalkanje, kaj kmalu pa se nisem mogla več ločiti od betonske plošče. Mama me je vlekla domov, jaz pa bi najraje kar ostala na kotalkah. Ta šport mi je vedno bolj priraščal k srcu, tako da sem pri osmih prvič nastopila na domačih tekmah. Kotalkanje se je spremenilo v pravo ljubezen in tudi uspehi so si začeli slediti, tako da sem pri desetem letu nastopila na državnem prvenstvu, dobila priznanega trenerja in dosegala visoke uvrstitve.

► **Kako pa je bilo z državno reprezentanco?**

Leta 1995 sem pri trinajstih prvič stopila v ekipo in takoj zmagala na Evropskem pokalu. Vse se je pravzaprav začelo tam. Nikoli pa nisem pomislila na dejstvo, da sem od takrat vsako leto član državne reprezentance, kar me seveda zelo veseli.

► **Niti predstavljati si ne morem, kako vpliva tvoje športno "delo" na normalni potek vsakdana.**

Že ko sem bila majhna, moje življenje ni potekalo normalno. Treningi so dolgi in utrudljivi, nikoli me ni doma, stalno tekam naokrog, tekme si naglo sledijo brez vidnejših posledic, nastopi, napetosti, pritisk javnega mnenja... nevzdržno! Potem ko sem višješolski študij dokončala na učiteljsku A. M. Slomšek, se je vse

foto KROMA

skupaj še poslabšalo. Kljub vsemu pa vedno skušam živeti čim bolj "normalno". To se mi zdi zelo pomembno.

► **Si s svojim življenjem zadovoljna? Zadoščenj je veliko, uspehov in potrditev tudi, a ti kaj manjka?**

Ne morem trditi, da je vedno vse lepo in prav. Neizogibno pridejo na vrsto tudi težki trenutki, delo je težavno, pripravljenost in koncentracija morata biti vedno maksimalna, ker te ljudje stalno ocenjujejo, sodijo, govorijo o tebi... Vendar v tem uživam, saj se ukvarjam s panogo, ki mi v življenju največ pomeni in sem se zato odločila, da se ji bom popolnoma posvetila.

► **Kako potekajo priprave v tem obdobju?**

Pred dvema tednoma sem spet začela z rednimi vsakodnevnimi treningi, ki so usmerjeni predvsem v fizično pripravljenost. Kljub temu pa sem se pravkar vrnila iz Rima, kjer sem nastopila na enem od številnih ekshibicijskih nastopov, ki potekajo celo leto po vsej Evropi. Moje misli so že usmerjene na poletje, ko doseže kotalkarska sezona višek s svetovnim prvenstvom.

► **Katere so najbolj občutene zmage?**

Nedvomno so moji največji dosežki zaporedne zmage na svetovnih prvenstvih od leta 2002. Nepozaben je tudi zmagoviti nastop na evropskem prvenstvu v domačem Trstu. Nastop in zmaga na domačih tleh pred razgreto publiko bosta vekomaj ostala v mojih spominih kot prekrasen življenjski trenutek.

(foto KROMA)

» **Imaš pred tekmo posebne rituale za pravilno pripravo na dogodek?**

Iskreno povem, da nosim s sabo v torbici plišastega medvedka za srečo, drugače pa sledim le potrebnemu pripravljalnemu procesu. Pomaga mi pridobiti ustrezno mešanico sproščenosti, motivacije in zagona.

» **Pa še malo nevsakdanje vprašanje. Kako se počutiš ob poslušanju italijanske himne?**

Nositi dres reprezentance, v tem primeru italijanske, so sanje vsakega športnika, tako da tudi poslušanje državne himne prinaša posebne, nepopisne občutke. Povedati pa moram, da sem ponosna na svojo slovensko narodnost in tega ne skrivam niti v reprezentanci. S trenerjem (sicer Slovincem) se pogovarjam v domačem, slovenskem jeziku in to se mi zdi bistveno.

» **Kako si predstavljaš svoje življenje čez dvajset let?**

Želela bi si lepe družine z dvema otrokoma in lepega dela, treniranja športne panoge, ki narekuje in bo narekovala moje življenje.

» **Katere vrednote se ti zdijo najpomembnejše?**

Družina je nedvomno najpomembnejša stvar. Kdo nam stoji najbolj ob strani tako v lepih kot tudi v grdih trenutkih? To so prav naši starši!

» **Kdaj si opravila voziški izpit?**

Že tri mesce po osemnajstem rojstnem dnevu sem se vozila okoli z lastnim avtom. Prevozno sredstvo mi pomeni veliko iz praktičnih in samih organizacijskih razlogov.

» **Videli smo te na zadnji preizkušnji mesta Trst za pridobitev naslova Expo 2008!**

Vabilo na tako pomembno srečanje v Franciji je bilo zame res veliko presenečenje. Zavedam se, da imajo zelo redki ljudje tako priložnost, zato sem bila povabila še bolj vesela.

» **Katere značilnosti so ti najbolj všeč pri kotalkarskem "poklicu"?**

Mati narava in sam trud sta mi omogočila, da imam močne in eksplozivne noge, tako da uspešno izvajam zahtevne, za nekatere prezahtevne skoke.

» **Kam bi se odpravila na počitnice?**

Dvakrat letno si tudi sama privoščim klasične počitnice: poleti teden na morju, pozimi pa teden na smučiščih. Ko pa bi imela priložnost, bi se najraje podala na oddaljene otoke Polinezije.

» **Kaj si najraje privoščiš za mizo?**

Klasična pašta s paradižnikom bo vedno moja najljubša jed, kar se pa tiče vsakodnevne prehrane sledim čim bolj zdravim receptom. Le po SP si dam duška in si res privoščim tudi nedovoljeno. Zdi pa se mi, da nimam prevelikih težav s tem.

Tržaški župan Di Piazza odlikuje Tanjo Romano (foto KROMA)

» **Kako si predstavljaš nadaljevanje kariere?**

Prepričana sem, da lahko v kotalkanju dosežem še marsikaj, zato se bom še naprej borila in trudila, saj je ciljev še veliko. Odprte sanje so seveda olimpijske igre, na katerih pa bo kotalkanje na sporedu šele leta 2012. Prelepo bi bilo, če bi svojo športno pot zaključila prav z nastopom na OI. A nič še ni rečeno...

Segla sva si v roke, se skupaj sprehodila do "portona" in ubrala vsak svojo pot: jaz sem stopil na avtobus, Tanja pa je odhitela na trening v pričakovanju novih dosežkov. Vso srečo, šampionka!!

Jernej Šček

ROJENA S KOTALKAMI NA NOGAH

Lahko bi rekli, da se je Tanja dejansko rodila s kotalkami na nogah. Svojo bogato športno kariero je začela pri samih petih letih v vrstah openskega Poleta. V otroških letih in najstništvu je svojemu najljubšemu konjičku, ki je postajal vse bolj zahteven, žrtvovala ves svoj prosti čas. Za Tanjo je bilo seveda zelo naporno združiti izvrstno kotalkarsko kariero s šolskimi obveznostmi. A uspelo ji je. Po osnovni in nižji srednji šoli je dokončala Pedagoški licej "A. M. Slomšek" in trenutno študira na Pedagoški fakulteti v Trstu.

Njena bogata športna kariera je iz leta v leto zlahtnejša. Že ob prvem nastopu v italijanski mladinski reprezentanci je leta 1995 osvojila evropski pokal. Tudi svoj krstni nastop v članski reprezentanci je Tanja oktobra 2002 na SP v Wupertalu kronala z zlato kolajno v kombinaciji. Leta 2003 je Poletova kotalkarica uspeh ponovila na EP, ki se je odvijalo v rodnem Trstu, in na SP v Argentini. V obeh primerih je zlato kolajno osvojila tako v prostem programu kot v kombinaciji. Izvrstne rezultate je Tanja dosegla tudi leta 2004, ki je po uspešnosti bilo prava fotokopija leta 2003. Med EP (Zürich) in SP (Fresno, Kalifornija) je Tanja ponovno zbrala 4 zlate kolajne.

Tanja je tako zmagala vse, kar se je zmagati dalo. Manjka ji samo še kolajna z enega velikega tekmovanja - olimpijskih iger. Trenutno pa sama ne more ničesar storiti, saj kotalkanje, kljub številnim predlogom in spodbudam, še ni bilo uvrščeno med olimpijske panoge. Le zakaj? Tanja bi si to zaslužila.

OKOLI SONCA OKOLI SVETA

Skupina R.E.M. med svetovno turnejo ob promociji albuma *Around the sun* gostovala v Ljubljani

**Ponedeljek, 17. januarja.
Ljubljana. Hala Tivoli.
Parkirišče. 8.45 PM.**

Najti minimalno nišo, kamor bi lahko parkirali svoj dovolj minimalni avto, postaja prava nočna mora. Avtomobili z najrazličnejšimi registrskimi tablicami, od Maribora do Kopra, od Celovca do Trevisa, od Reke do Trsta.

Ko parkiram v napol nedovoljenem položaju, je razumeti, da je današnji dogodek res nekaj enkratnega. Naokoli govorice vseh vrst: štajerska,

ljubljska, celo zamejska, vseprisotna italijanska... Tako, torej. R.E.M., legendarna rock skupina iz Athens-Georgie-ZDA je znala privabiti ljudi iz celotnega širšega prostora Alpe-Jadran. Pa ne samo to. Tudi starost prisotnih je očitno širšega spektra. Mladi od 15. do 50. leta ...

9.00 PM.

Na tribunah je vroče. Na odru pravkar končuje svoj nastop latvijska predskupina Brainstorm. Med poslušalci je kar nekaj znanih obrazov. Dvorana se polni. Prešteti je nekaj tisoč glav ...

9.15 PM.

Zvezdniki zamujajo in publika je upravičeno glasna. Žvižgi privabljajo Stipeja, Bucka in Millsa s spremljevalnimi instrumentalisti na plan, a zgleda, da bomo še čakali ...

9.17 PM.

Luči se ugasnejo, aplavz preljuje Halo Tivoli, na oder dobesedno skakajo Mike Mills, Peter Buck, v havajsko obarvani srajci, in leader skupine Michael Stipe, ki z atletskimi gibi osvaja prostor in seveda gledalce. S črno pobarvano masko okoli oči se profesionalno in kakor se zvezdniku spodobiti loti "večernega sporeda".

The outsiders, I wanted to be wrong, Leaving New York ...

Druga za drugo skladbe preplavljajo misli in ude po-

slušalcev. Tam je parček, ki se stiska, tam starejši roker, ki v playbacku ponavlja vsa besedila, tam skupina študentov, ki na glas komentira in pleše ... Ob odlični glasbi odlični video posnetki, ki se izmenjujejo: enkrat dogajanje na odru, drugič videoklip skladbe.

R.E.M. segrevajo ambient, publika jim vdano sledi do zimzelenih hitov, ki dvigajo sedeče poslušalce na tribunah in povzročajo kurjo polt.

Everybody hurts (ko se zaveš, da vžigalnike že zamenjujejo ekrani mobilov...), mitična *Losing* »

« *my religion*, z vokalno spremljavo vseh prisotnih ...

Aplavzi, aplavzi, aplav-zi ...

A največji aplavz povzročijo R.E.M. z izjavo: "Živimo v čudni deželi, ki ji pravimo ZDA. Radi bi povedali, da naša vlada ne predstavlja sanj, misli in upanj nas in večine prebivalcev."

Še enkrat smo priča disidentstvu določenih kvalitetnih glasbenih skupin v Ameriki.

Med koncertom pride tudi do prese-
nečenja. Stipe napove
duet z "našim" Vladom
Kreslinom, ki se pojavi
na odru ob notah Iggy
Popove *The Passenger*
in oba jo izmenično
pojeta.

Po pavzi se R.E.M. zagrebejo v stare in
manj stare popevke. Melodična *Imitation of life*,
introspektivna *The great beyond* ter znani *The
one I love* in *Orange crush*.

Proti koncu gremo. Temperamentna
What's the frequency, Kenneth napove
dve redkosti: prvi singel iz leta '79
Permanent vacation in še neposnet
I wanna Dj, ki ga bomo morda slišali v
naslednji kompilaciji.

Stipe, Buck in Mills s spremljevalci se
poslovijo z vprašanjem, ali se lahko vrne-
jo. Si lahko predstavljate odgovor ...

Za promocijo novega albuma *Around
the sun* in revanšo nad njegovim nekoliko
hladnejšim sprejemom jim morda svetovni
tour ne bo zadostoval. A lahko upamo, da
jim to ne bo zameglilo ustvarjalnega
duha.

In za poslastico, slovo in "zadnji ruk",
vsi skupaj z njimi zapojemo vizionarno
Man on the Moon.

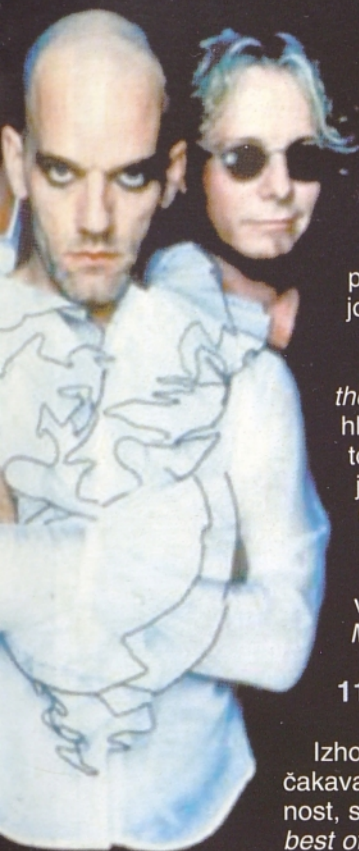
11.20 PM.

Izhod iz parkirišča je slabši kakor prihod. Ko
čakava na kolono avtomobilov, ki imajo pred-
nost, si v avtomobilskem radiu zavrtiva *The
best of R.E.M. In time 1988 - 2003*. In sledi
ugotovitev, da je njihova glasba tako pristna in
tako dobra tudi (in predvsem) v živo ...

David Bandelli

ČETRTSTOLETNA KARIERA V ENEM VEČERU

1. ➤ **Finest worksong** (Document, 1987)
2. ➤ **Departure** (New adventures in HI-FI, 1996)
3. ➤ **Turn you inside out** (Green, 1988)
4. ➤ **Animal** (In time, 2003)
5. ➤ **Boy in the well** (Around the sun, 2004)
6. ➤ **Seven Chinese brothers** (Reckoning, 1984)
7. ➤ **The outsiders** (Around the sun, 2004)
8. ➤ **Everybody hurts** (Automatic for the people, 1992)
9. ➤ **Leaving New York** (Around the sun, 2004)
10. ➤ **The great beyond** (Man on the moon, 1999)
11. ➤ **Aftermath** (Around the sun, 2004)
12. ➤ **Orange crush** (Green, 1988)
13. ➤ **I wanted to be wrong** (Around the sun, 2004)
14. ➤ **Final straw** (Around the sun, 2004)
15. ➤ **Imitation of life** (Reveal, 2001)
16. ➤ **The one I love** (Document, 1987)
17. ➤ **Losing my religion** (Out of time, 1991)
18. ➤ **Walk unafraid** (Up, 1998)
19. ➤ **What's the frequency Kenneth?** (Monster, 1994)
20. ➤ **The Passenger** (z Vladom Kreslinom; avtor: Iggy Pop)
21. ➤ **I've been high** (Reveal, 2001)
22. ➤ **Permanent vacation** (neizdan, 1979)
23. ➤ **I'm gonna DJ** (neizdan, 2005)
24. ➤ **Man on the moon** (Automatic for the people, 1992)

priznali statusa umetnine. In to na glasbenem ter filmskem področju in še na številnih drugih. Beatlesi in Rolling Stones, ki so prvi ponesli rock v vrtoglave višine, so sami nakazali novo glasbeno smer. In obnorili skoraj ves svet. V naslednjih desetletjih so sledili še številni rockovski viški. Pomislino na melodičnost dvoglasja in poetičnost besedila, ki sta ju v *Sound of silence* bila sposobna pričarati Simon & Garfunkel. Ali na glasbeno heterogenost in večplastnost hita *Bohemian rhapsody* z vokalom Freddyja Mercuryja, enega boljših pevcev v zgodovini rocka, večglasno spremljavo ostalih Queenov in rapsodičnim značajem nenavadne pop skladbe. Ali na družbeno angažirani rock, ki ga širi irska skupina U2 in v prvi vrsti njen pevec Bono, eden od kandidatov za lansko Nobelovo nagrado za mir.

Nenavaden binom, a ne? Bono je take nenavadne binome s svojimi pobudami že večkrat vzpostavljajal pred javnostjo. Pop zvezda in Nobelova nagrada. Kultura pač. In na kako visokem nivoju.

Andrej Černic

navsezadnje združujejo v sebi daleč največji odstotek naše mladine in zato res ne vem, zakaj se prenekateri "kulturniki" tako zaganjajo vanja), knjižnice, amaterske glasbene in gledališke skupine, naša šola, raziskovalci, krožki: da, vse to je kultura, kultura z veliko začetnico, vitamin, ki nas ohranja pri življenju!

A še veliko bolj kulturnega bi se počutil, če bi vse to, kar tu počnemo, imelo večji odziv v naši matični domovini, kjer bi se moral vsakdo od nas počutiti res enkratno, kot enak med enakimi, Slovenec v Sloveniji, Prešernov oboževalec med Prešernovimi oboževalci!

Kulturno počaščenega se bom počutil takrat, ko me v Sloveniji ne bodo morili s tistim večnim "Ti pa dobr slovenski govoriš" ali "Ti, a imate v Italiji res slovenske šole, zakaj pa ne hodiš v italijansko?", ko za vpis na slovensko univerzo od nas zamejcev ne bodo zahtevali nostrifikacije mature (opravljene na slovenski šoli!) kot za vsakega tujega državljanca!

Ambrož Peterlin

Delavnica gibalne umetnosti

Raffaella Petronio: "Telesno ravnovesje lahko pridobimo s preprostim in obenem tankočutnim opazovanjem samih sebe"

Vaje iz tehnik sodobne plesne zakladnice, iz tehnik Feldenkrais, Alexander, vzhodne tehnike qui-gong, iz joge? Kdor si je v soboto, 15., in v nedeljo, 16. januarja, zaželel nekoliko drugačen weekend, ga je lahko doživel v Peterlinovi dvorani, kjer so Mladi v odkrivanju skupnih poti (MOSP) priredili delavnico gibalne umetnosti in osnov sodobnega plesa. Vodila jo je Raffaella Petronio, diplomirana na Profesionalni šoli za sodobni ples in gledališče na Dunaju (The Vienna Contemporary dance/theatre education).

Udeleženci so se večinoma vpisali iz radovednosti, le redki so se že kdaj srečali s sodobnim plesom ali s prej omenjenimi tehnikami. Delavnica je udeleženecem dala možnost približati se osnovam sodobnega plesa z raznimi vajami za raziskovanje lastne telesnosti. Tak proces pa sicer opravi vsakdo, ki se približa gibalni umetnosti, plesu, gledališču. Vsekakor pa je dragocen in primeren tudi za vsakogar, ki ga

zanima izboljšati lastno dobro počutje in telesne sposobnosti. Vaje so se sprva zdele nekoliko neobičajne, saj je bilo treba poslušati lastno dihanje in srčni utrip, opazovati lastno hojo, prostor in ostale udeležence. Kmalu pa so se udeleženci kar navdušili nad novimi izivi. Največje odobravljanje so žele vaje masaže, s katerimi so udeleženci dali telesu možnost, da se sprosti in da izloči napetosti, ki se naberejo v mišicah. "Koristno je vedeti kaj več o nas samih in skušati izboljšati lasten potencial. Telesno ravnovesje lahko pridobimo s preprostim in obenem tankočutnim opazovanjem ter poslušanjem samih sebe," pravi Raffaella Petronio.

Naslednja pobuda MOSP-a je **LIKOVNI, FOTOGRAFSKI in LITERARNI NATEČAJ ZA MLADÉ**, ki ga skupaj s Slovenskim

foto Breda Susić

kulturnim klubom vsako leto razpisuje ob dnevu slovenske kulture. Tema in tehnika sta prosti. Dela morajo biti podpisana le s psevdonimom; ime, datum rojstva in telefonska številka avtorja pa naj bodo v priloženi zaprti kuverti z istim psevdonimom. Dela lahko oddate v uradih Slovenske prosvete (pon.-pet., 9-17) ali po pošti: ul. Donizetti 3, 34133 Trst, do 7. marca. Literarne prispevke lahko pošljete tudi na naslov rast_mladika@hotmail.com.

Udeleženka